

Nikænsk kristendom – nye perspektiver: Forum for Patristik seminar nr. 52

Den 9. februar 2024 kl. 13-17 (frokost fra 12-13). Diakonissestiftelsen, Frederiksberg.

Det nikænske koncil i 325 er en af de vigtigste begivenheder i kristendommens historie. Kirkemødet lagde grunden for kirkens bekendelser og forståelse af Jesus Kristus. Kirkemødet er samtidigt et af de mest omdiskuterede og analyserede, da de skillelinjer, som blev skabt, kom til at dominere i århundreder efter. På årets vinterseminar i Forum for Patristik vil vi varme op til kirkemødets 1700-års jubilæum ved at sætte fokus på kirkemødets tekster, teologi, politik og eftervirkninger.

Seminaret støttes af Diakonissestiftelsen, der byder på frokost, kaffe og kage, hvis man tilmelder sig til forum@patristik.dk.

Program

Ordstyrer: Rasmus Nøjgaard

13.15-14. ”Kejser Konstantins rolle i kirkemødet – et udkast til at forstå, hvad kejseren ville”

Andreas Westergren, Lunds Universitet

Det er umuligt at forstå kirkemødet i Nikæa uden at tage den romerske kejser Konstantin med ind i betragtningerne. I dette oplæg vil kejserens rolle blive tegnet op og hans indflydelse på kirkens lære diskuteret. Oplægget er baseret på et svensk bogudkast om Kejser Konstantin. Et kapitel-udkast udleveres på forhånd til tilmeldte deltagere.

14.00-14.15: Pause

14.15-15.00: ”Ret, autoritet og biskop Osius’ oversete rolle i Nikæa”

Emil Hilton Saggau, Lunds Universitet

Det nikænske kirkemøde var en ny og anderledes begivenhed i den kristne verden, men den udsprang ikke ud af ingenting. De kristne menigheder havde allerede fra den første tid udviklet et system af ret og autoritetscentre, der blev brugt til at definere, hvad kristendommen skulle være og ikke være. Denne ofte oversete retslige udvikling i den tidlige kristendom tegnes op i oplægget, hvor jeg vil argumentere for, at det særligt var den vestlige biskop, Osius af Cordoba, som knæsatte de kristne principper om autoritet og ret.

15.00-15.15: Pause

15.15-16.00: ”Kanon og kirkemøde”

Kasper Dalsgaard, Diakonissestiftelsen

På det nikænske kirkemøde blev der ikke kun vedtaget en bekendelse, men også en lang række autoritative tekster om de kristnes liv. Disse kanoniske vedtagelse giver et dybt indblik i, hvilke problemer og udfordringer, som den tidlige kirke stod med. I dette oplæg vil jeg præsentere et udvalg af de nikænske kanoner i nyoversættelse og min fortolkning af dem.

16.00-16.15: Pause

16.15-17.00: ”Homoousiens implikationer for soteriologien (eller omvendt!)”

Johannes Aakjær Steenbuch

I kernen af den nikænske trosbekendelse er udsagnet om væsensenhed, *homoousi*, mellem Gud Fader og Søn. Væsensenheden har afgørende betydning for, hvad det betyder, at Guds Søn blev kød ”for os mennesker og for vor frelse”. Det står ikke mindst klart ved læsning af Athanasius’ værker mod arianerne fra midten af det fjerde århundrede. Selvom Athanasius først sent gjorde konsekvent brug af begrebet om væsensenhed, spiller den bagvedliggende kristologi allerede en rolle i hans tidlige værk om inkarnationen. Oplægget vil således godtgøre, at soteriologien var drivende for Athanasius’ forsvar for den nikænske trosbekendelse.